

Tymczasowej Komisji Rządzącej Środkowej Litwy.

Do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 8 października r.b. wojska, składające się z mieszkańców ziem, przyznanych rządowi Kowieńskiemu na podstawie umowy litewsko-bolszewickiej z dn. 12 lipca 1920 r. przekroczyły linię bojową armii polskiej. Naczelne Dowództwo nad wojskami temi objął gen. ŻELIGOWSKI, władzę cywilną sprawuje w porozumieniu z gen. Żeligowskim Tymczasowa Komisja Rządząca Litwy Środkowej, złożona z rzeszników różnych kierunków politycznych i społecznych. Ziemie stanowiące Litwę Środkową a przyznane rządowi Kowieńskiemu w myśl umowy z dn. 12 lipca zostały wbrew woli mieszkańców oddane temu rządowi przez Rosję sowiecką: ziemie te są zamieszkałe w przeważającej większości przez ludność polską i ogniskują się wokół polskiego Wilna. Od 2 lat pod sztandarami Rzeczypospolitej Polskiej tysiące żołnierzy ochotników z tych ziem prowadziło walkę o ich wolność z najzjadliwą rosyjskim. Walcząc w szeregach armii polskiej byli oni przekonani że bronią jednocześnie swych zagroń rodzinnych i swego ojczystego Wilna. Dziś jednak Polska skrzępowana układami, zawartymi z koalicją mocarstw zachodnich nie może wypełnić zobowiązań przyjętych w odezwie Józefa Piłsudskiego z dnia 21 kwietnia 1919 r. Nie chcąc pozostać kraju pod narzuconą mu bezprawnie władzą rządu Kowieńskiego spółdziałającego z Rosją sowiecką żołnierze z tych ziem na rozkaz gen. Żeligowskiego przekroczyli wymienioną wyżej linię bojową wracając do swego rodzinnego kraju jako jego prawni gospodarze. Krok ten nie oznacza chęci prowadzenia wojny z którymkolwiek z sąsiadów a zdąża jedynie do rozwiązania losów kraju zgodnie z wolą ludności.

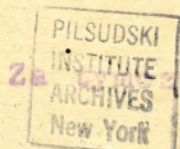
Powiadając o powyższym Rząd Rzeczypospolitej Polskiej Tymczasowa Komisja Rządząca Litwy Środkowej prosi Rząd Rzeczypospolitej o uznanie i respektowanie władz, delegowanych przez Komisję na teren Litwy Środkowej w części jej objętej przez wojska polskie prosi również o zwolnienie z armii polskiej wszystkich mieszkańców kraju, którzy wyrażą życzenie powrotu.

Tymczasowa Komisja Rządząca ufa głęboko, że Rzeczypospolita Polska poprze skutecznie sprawę swobodnego samookreślenia się ludności Litwy Środkowej i pomoże przekonać trudności na drodze do sprawiedliwego rozwiązania tej sprawy. Tymczasowa Komisja Rządząca nie wątpi również, że w imię dwuletniego braterstwa broni wojska polskie pozostając na obecnych swych terenach operacyjnych tem samem nie odsłonią naszych wschodnich granic.

Tymczasowa Komisja Rządząca Litwy Środkowej proponuje Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej wskazanie czasu i miejsca spotkania się pełnomocnych delegatów obu stron w celu szczegółowego omówienia powyższych spraw.

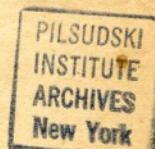
M.P. dnia 10 października 1920

/-/ Lucjan Żeligowski
Generał i Dowódca.

Za Tymczasową Komisję Rządzącą Litwy Środkowej

/-/ Witold Abramowicz
Leon Bobicki
Mieczysław Engiel
Teofil Szopa
Aleksander Zaszczyt.

DO KOWIEŃSKIEGO RZĄDU LITEWSKIEGO.

Odczwały gen. Żeligowskiego złożone z obywateli Litwy Środkowej przesłany dnia 8-go października linję frontu armji polskiej nie mogły się one zgodzić na to, by ich ojczyzna była przedmiotem handlu ich zgody. Za zgodą organizacji i partji politycznych Gen. Żeligowski powołał Tymczasową Komisję Rządzącą: będzie ona pełniła władzę na terytorjum Litwy Środkowej, przekazanej Rządowi Kowieńskiemu przez Rosję Sowiecką w traktacie z dn. 12 lipca, które to terytorjum było przez armję polską opuszczane podczas ofensywy bolszewickiej.

Tymczasowa Komisja Rządząca nie może uznać żadnego traktatu przesądzającego los kraju bez udziału i woli ludności, nie może też uznać władzy Rządu Kowieńskiego na terytorjum Litwy Środkowej jako rządu narzuczonego.

Komisja tymczasowa nie chce wojny z Państwem Litewskiem, nie ma zamiarów zaczepnych względem narodu litewskiego i jest gotowa załatwić wszystkie sprawy sporne drogą porozumienia i układow, nie może tylko się zgodzić, by kraj był pozbawiony swego podstawowego prawa swobodnego stanowienia o swym losie.

Komisja Tymczasowa stawia sobie za zadanie zwołania jaknajprędzej Sejmu do Wilna, który postanowi o losie kraju i określi stosunki jego do innych krajów sąsiadnych.

W imię uszanowania naszych najświętszych praw Tymczasowa Komisja wymaga, by władze litewskie cywilne i wojskowe opuściły natychmiast nasz kraj i proponuje Rządowi Litewskiemu wysłanie wzajemne delegatów, by załatwić sprawy sporne polubownie.

/s/ Lucjan Żeligowski
Generał i Dowódca.

Za tymczasową Komisję Rządzącą:

Witold Abramowicz.
Leon Bobicki.
Mieczysław Engiel.
Tadfil Szopa.
Aleksander Zasztowi.

Do Rządów mocarstw sprzymierzonych! Do Rządu Stanów Zje-
dnoczonych Ameryki Półn. i Ameryki Połudn. Do Rządu Japonji! Do Ligi
Narodów! Do Rządów wszystkich państw.

Dnia 8 października r.b. gen. Żeligowski stanął na czele oddzia-
łów złożonych z obywateli Litwy Środkowej, która przez traktat za-
warty między Kowieńskim Rządem Litewskim i Rosją Sowiecką, posta-
ła oustawiona 12 lipca 1920r. państwu Litewskiemu.

Generał Żeligowski na zgodę organizacji i państwa i politycznych
kraju zwołał Komisję Tymczasową Rządzącą, która będzie sprawowa-
ła rządy cywilne na terytorjum Litwy Środkowej.

Komisja działając w imieniu wszystkich obywateli kraju oświad-
cza, że nie chce prowadzić wojny z żadnym ze swych sąsiadów. Owszem
pragnie by wszystkie kwestje sporne były rozwiązane polubownie:
nie może jednak uznać na swem terytorjum Rządu Kowieńskiego, wy-
łącznie nacjonalistycznie litewskiego, utworzonego zresztą bez
udziału ludności Litwy Środkowej, w której litwini tworzą nikły
odsetek.

Tymczasowa Komisja Rządząca stawia sobie za zadanie zapewnić
krajowi wolną decyzję co do swej przyszłości, zwołując do Wil-
na w najbliższym czasie sejm złożony z przedstawicieli kraju dro-
gą wyborów powszechnych. By wypełnić to zadanie, koniecznem jest by
władze Rządu Kowieńskiego, wojskowe i cywilne ustąpiły natychmiast
z terytorjum zajętego przez nich wskutek opuszczenia tych ziem
przez armję polską pod naciskiem wojsk bolszewickich

/-/Lucjan Żeligowski.
Generał i Dowódca.

Za tymczasową Komisję Rządzącą:

Witold Abramowicz.
Lech Bobicki
Mieczysław Engiel.
Teofil Szopa.
Aleksander Zasztowt.

Lucjan